

ध्रुवंस्थिराग्यादिकंनरोचेन्नरोचते यद्वाध्रुवंनिश्चितं हितोपदेष्टेतिशेषः भरतर्षभस्येत्युपहासः ॥ १४ ॥ १५ ॥ यस्तुपरुषाणिमावोचदत्युक्तं तत्राह लभ्यत इति पथ्यं परिणामेहितं ॥ १६ ॥ १७ ॥ हेमहारा जयमसंतो न पिबंति सतापेयं मन्युर्द्वेभ्यः पिब मन्युर्द्वेभ्यः कर्तृकृधीत्युक्तं तच्चाव्याधिजं कितुकटुजं दूषणजं दूषणेकदुरिति विश्वः तीक्ष्णं मर्मच्छिन्त उष्णं तापजनकं यशोमुषं कीर्त्तिघ्नं परुषं हृक्षं निःस्नेहं पूतिगंधि पूतिदुष्टं तद्विदुष्टवदाभासमानं औषधमप्येतादृशं अव्याधये जायते तदव्याधिजं कटुजं कटुक्यादिकदुष्टद्रव्यजं तीक्ष्णवेदनाकरं उष्णं जाह्ननाशकं यशोमुषं कामोद्दीपनेन परुषं घृतादि साधनहीनं

न श्रेयसे नीयते मंदबुद्धिः स्त्रीश्रोत्रियस्येव गृहे प्रदुष्टा ॥ ध्रुवं नरोचेद्भरतर्षभस्य पतिः कुमार्या इव पृष्टिर्वर्षः ॥ १४ ॥ अतः प्रियं चेदनुकांक्षसे त्वं सर्वे पुकार्ये पुहिताहिते पु ॥ स्त्रियश्च राजन् जडपंगुकांश्च पृच्छ त्वं वैतादृशांश्चैव सर्वान् ॥ १५ ॥ लभ्यते खलु पापीयान्नरोनुप्रियवागिह ॥ अप्रियस्य हि पथ्यस्य वक्ता श्रोता च दुर्लभः ॥ १६ ॥ यस्तु धर्मपरश्चस्यादित्वा भर्तुः प्रिया प्रिये ॥ अप्रियाण्याह पथ्या नितेन राजा सहायवान् ॥ १७ ॥ अव्याधिजं कटुजं तीक्ष्णमुष्णं यशोमुषं परुषं पूतिगंधि ॥ सतापेयं यन्न पिबंति सतो मन्युं महाराज पिब प्रशाम्य ॥ १८ ॥ वैचित्रवीर्यस्य यशोधनं च वांछाम्य हंसहपुत्रस्य शश्वत् ॥ यथा तया ते स्तुनमश्नते स्तुममापि च स्तुतिदिशं तु विप्राः ॥ १९ ॥ आशीविषान्नेत्रविषान्कोपयेन्न च पण्डितः ॥ एवं ते हं वदामीदं प्रयतः कुरु नंदन ॥ २० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि द्यूतपर्वणि विदुरहितवाक्ये चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ शकुनिरुवाच ॥ बहु वित्तं पराजैषीः पांडवानां युधिष्ठिर ॥ आचक्ष्व वित्तं कौं ते यद्यदि ते स्य पराजितं ॥ १ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ मम वित्तमसंख्येयं यदहं वेदसौ बल ॥ अथ त्वं शकुने कस्माद्वित्तं समनुपृच्छसि ॥ २ ॥ अयुतं प्रयुतं चैव शं कुंपद्यं तथा बुद्धं ॥ सर्वं शं खं निखर्वं च महापद्यं च कोटयः ॥ ३ ॥ मध्यं चैव परार्थं च सपरं चात्र पण्यतां ॥ एतन्मम धनं राजस्तेन दीव्याम्यहं त्वया ॥ ४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा व्यसितो निरुतिं समुपाश्रितः ॥ जितमित्येव शकुनिर्युधिष्ठिरमभाषत ॥ ५ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ गवाश्वं बहुधेनूकमसंख्येयमजा विकं ॥ यत्किंचिदनुपणां प्राक्सिंधोरपि सौ बल ॥ एतन्मम धनं सर्वं तेन दीव्याम्यहं त्वया ॥ ६ ॥

पूतिगंधिलशुनादिवहुर्मधि पिब मन्युर्मौषधं वागिल प्रशाम्य प्रशममारोग्यं च प्राप्नुहि ॥ १८ ॥ शश्वन्विरतरं ॥ १९ ॥ आशीविषान् दंष्ट्राविषान् नेत्रविषान् दृष्टि विषान् शस्त्रेण क्रोधदृष्ट्या च पांडवास्त्वां ध क्ष्यंतीति भावः ॥ २० ॥ ॥ इति सभापर्वणि ० भारते भावदीपे चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ बह्विति पराजैषीर्हारितवान् ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ सपरं साधिकं परार्थं अप्यधिकं ॥ ४ ॥ ५ ॥ पणांशानदी ॥ ६ ॥